

Comentari de text

TÍTOL

Obra completa.

Context : L'obra va ser escrita a 1999, fa 2 anys.

L'època en que vivim és una època democràtica, tranquil·la...

La novel·la tracta de l'abans i el després de la guerra civil, la major part de l'acció ocorre al poble de Joan, a sa casa, als carrers del poble, al riu on va en els amics, a casa dels amics...L'entorn és més bé familiar, es coneixen tots, és un poble menut.

El títol d'aquesta novel·la es troba a l'últim capítol del llibre, SILENCI AL COR, quan el protagonista comenta que després de la mort de la seva germana tot estava ple d'un gran silenci, als carrers del poble, a sa casa, a l'escola...i als cors.

GÈNERE, SUBGÈNERE I MODES DEL DISCURS

Gènere i subgènere.

Èpica –Prosa– Novel·la social

Dramàtica –Tragicomèdia

Didàctica – Novel·la moral

***Història* – Autobiografia o memòria (té l'aparença d'aquests tipus de relats)**

Modes del discurs

Narració: predomina aquest mode de discurs.

Ex : *Més endavant vaig saber que l'inici oficial de la guerra civil havia estat el divuit de juliol.*

Diàleg: apareix prou sovint.

Ex: – *On se l'emporten?* – *va preguntar en Cintet.*

- *Ja ho heu sentit. A Palau – va respondre en Jordi.*
- *I què li faran?– va interessar-se en Potatendra.*

Descripció: es descriu més a les persones que els llocs, apareix sovint però no de forma pesada, són descripcions espontànies i curtes que es fan per fer-se a la idea de com era la persona o el lloc del que es parla.

Ex: *En Potatendra– li dèiem així perquè era molt poqueta cosa, baixet, primet, escardalenc, mirava una mica contra el govern i sempre tenia la boca oberta, com si no es decidís a acabar un badall.*

L'AUTOR

Postura de l'autor

Subjectiva– expressa en tot el relat el que pensa, el que somnia...; durant la major part del relat sen's mostra optimista, com és normal per un xiquet. Quan els fets són tràgics ja no és optimista, està trist i la seva visió dels fets és més bé pessimista.

Realista– descriu les coses tan com les veu o les sent, no hi ha elements fantàstics.

Afectiva– els seus sentiments es mostren a tota l'obra, des de el que pensa dels seus amics, al sentir una conversa, el que somnia...

Irònica– la novel·la té parts en què la ironia està molt present, moltes converses entre els xavals, i també entre els adults...

Punt de vista: El narrador és en primera persona, intern i és el protagonista de la història.

ARGUMENT

Divisió en parts.

Plantejament: Joan és un xiquet de dotze anys, que viu a un poble menut on es coneixen tots. Viu a l'època on comença la guerra civil, encara que al seu poble no es note massa, però és una realitat.

Viu feliç amb la família, i els amics, jugant per tot arreu i passant-ho bé sense fer res (és estiu).

Pel que es comença a notar la guerra és per l'arribada d'uns policies que s'emporten a mossèn Miquel, torna, però té que fugir per estar a salvo.

Nus: Joan passa el temps amb els amics, parlant del que es parla a casa sobre la guerra, i amb Jordi (el seu millor amic), dels seus ideals; en una ocasió es sent deprimat, perquè a Jordi li agrada una xicona, i ell es sent desplaçat.

Un dia van a perseguir granotes i troben un home mort, les coses a la guerra empitjoren i l'oncle de Joan vol anar al front per lluitar.

Les notícies arriben constantment al bar del poble, les converses a casa també l'ajuden a comprendre coses. També l'ajuda molt el seu oncle Bernat, pel que sent un gran apressi, i amb el que parla de tot el que l'inquieta, aquest li ensenya abans de partir que se'n va al front per lluitar pels seus ideals, i així és fa història (la història gran, la que s'escriu als llibres), i que ell ha de quedar-se per que continue la història petita, la del dia a dia que es viu al poble, a les cases...

Desenllaç: Bernat se'n va al front, la vida al poble segueix igual, Joan i Jordi visiten molt el seu mestre que els introdueix al món de l'arqueologia. Tornen a l'escola, i la guerra segueix, però el poble sembla estar al marge llevat d'uns quants homes que han marxat i de rebre notícies.

Però succeeix que Maria, la germana de Joan, se'n va a un poble veí a passar un parell de setmanes a casa d'una amiga, els seus pares li donen permís, i ella va més que res per estar amb el de can Mercadal.

Però una bomba cau a Granollers (el poble veí), i acaba amb la vida de Maria i l'amiga.

Tothom es sent trist, impotent, (com deu passar a qualsevol guerra) perquè la història de les seves vides ha acabat malament, la història gran ha acabat amb la petita, i això no tenia perquè haver passat mai.

Estructura: és lineal a la major part del relat, però es dispersa de vegades perquè anticipa breument anècdotes que després desenvolupa.

TEMA

La història narra la vida de Joan, la seva família i els amics (i del poble en general) a l'inici de la guerra civil.

La història no és original perquè narra una vida (no és fantàstica), però troba l'originalitat i la diversió amb les converses dels xavals, els pensaments infants del protagonista...

PERSONATGES

Protagonista : Joan, el que narra l'acció. És un xaval de 12 anys, que va madurant amb les coses que li passen, un xiquet normal i corrent, divertit, insegur...

Antagonista: els que han desenvolupat la guerra, ja que no té cap personatge en contra en tota la història.

Personatges secundaris:

Jordi: és el seu millor amic, amb qui passa la major part del temps en que es troba fora de casa, tenen el somni comú de ser arqueòlegs de majors i trobar una piràmide a l'antic Egipte. Es duen molt bé al llarg de tota la història, sols es distancien un poc quan a Jordi li agrada una xica, perquè a Joan li entren cels.

Bernat: és l'oncle de Joan, el germà menut de sa mare, Joan l'estima molt, i ell li correspon, viu a sa casa i és l'únic que li conta coses que sa mare pensa que no ha de saber. L'ajuda a entendre moltes coses i l'ensenya altres tantes. Se'n va al front quasi al final de la història.

La mare: un personatge estereotipat, és la típica mare bona, que pensa que el seu fill sempre serà un xiquet, que el vol molt, i que sol estar a casa fent feina .

Els amics: Cintet, Potatendra, Julià, Piula, Jordi i Joan són la colla d'amics, que deu ser com totes les colles d'amics, s'ho passen bé junts, parlen de coses series que els preocupen i de vegades de marranaes, juguen...

La majoria de voltes en que els amics estan junts fan que rigues perquè les seves aventures, històries o simplement comentaris solen ser graciosos.

El senyor Ramon: és el mestre de l'escola de Joan, viu soles i a l'estiu crida prou a Joan i Jordi perquè li fagen companyia, vol prou als xiquets, es preocupa per ells, els regala coses...

Maria: la germana major de Joan, a la qual vol molt. Està enamorada del de can Mercadal, i ell li correspon. Es porten com tenen que portar-se els germans, es conten prou coses però no apareix molt al relat.

Mor a Granollers per culpa de la guerra.

Els personatges són dinàmics perquè evolucionen al llarg de la història, els xavals van fent-se majors, encara que soles són un parell d'anys els pensaments canvien.

LLOC

Espai interior: les cases del poble, tan casa de Joan, com casa Jordi o del mestre Ramon. Però les coses no succeeixen sovint a espais interiors, tan sols les converses que es porten a casa entre els membres de la família o quan Joan està malalt...

Espai exterior: el riu, els carrers del poble, l'escola...La major part de la narració succeeix per aquests indrets, dona la impressió de tenir més llibertat, i com que el protagonista és un xiquet ha de tenir llibertat i jugar per on vulga.

TEMPS

Temps extern:

És aquesta època, l'any 1999 s'imprimeix el llibre. Però la història succeeix abans de que jo nasquera, a l'època de la guerra civil.

Temps intern:

L'època de la novel·la són els temps de l'inici de la guerra civil, on no hi havia estabilitat política i els republicans lluitaven contra els defensors de Franco.

El ritme narratiu és prou mogut, passen moltes coses però no desordenadament, tot té un sentit i es narra tal com passa, cronològicament, simultàniament.

ESTRUCTURA

Pla morfosintàctic: presència de substantius, adjectius, articles, pronoms, verbs, preposicions, conjuncions, interjeccions, oracions més bé expansionades que simples, estil indirecte lliure.

Pla semàntic: *Dialectalismes:* hi ha paraules que jo no entenc, perquè el dialecte amb que està escrit el relat té més tons catalans que valencians.

Ex: Oi que sí??

Eufemismes: hi ha ben pocs, l'autor no es talla en escriure les paraules per malsonants que siguen, solen estar a les converses dels infants.

Ex: Cul i merda (per definir carn i ungla)

Figures retòriques:

ironia: hi ha prou al llarg del relat, els xavals parlen dels mals que porta la masturbació i es prenen el pel mutuament.

Interrogacions retòriques : que normalment es fa Joan respecte a la seva vida, el que passa a la guerra...

Comparacions: compara la mort i la guerra amb els somnis que té de mosques xuclant-li la sang a les persones, i trau conclusions.

FUNCIONS DEL LENGUATGE

Emotiva: l'autor manifesta els seus sentiments i les seves opinions.

Ex: *Però jo no podia creure les seves paraules.*

Poètica: en diversos punts el relat pren més bellesa, amb els pensaments de Joan.

Ex: *Hi ha silencis que són més eloqüents que discursos abrindats, que tota mena de declaracions que recullen els sagrats principis pels quals ens regim.*

CONCLUSIÓ I CRÍTICA PERSONAL

El llibre m'ha agradat molt, perquè m'ha fet riure prou vegades i també sentir-me trista quan les coses anaven mal.

El llibre m'ha conduït a tots els racons on la història pren forma, he imaginat tots els moments que es presenten, tan bons com dolents, m'he imaginat les persones...

També he tingut informació del que passava a la guerra civil, aprenent coses que no sabia alhora que em divertia.

Ha estat molt divertit, i això que abans de començar a llegir-lo tenia el prejudici que no m'agradaria gens i que seria avorrit, he pogut comprovar que estava equivocada.